
Anna Chalnova

MINNEORD

KARL-HEINZ WALTHER RUDOLF ESCHER

TONE ELISE GJØTTERUD HENRIKSEN

Vår kjære kollega og venn Anna Chalnova døde 2. mars, 62 år gammel, etter kort tids sykeleie. Vi har mistet en svært dyktig og dedikert kollega som støttet og løftet dem hun jobbet sammen med, både menneskelig og faglig. Nåværende og fremtidige pasienter har mistet en omsorgsfull, engasjert og faglig sterk behandler. Vi vet at Annas hjelp har spilt en avgjørende rolle i mange pasienters liv, samtidig som hun har påvirket psykiatrifaget på Vestlandet positivt og bidratt til mange kollegers faglige vekst.

Anna Chalnova utdannet seg først til sykepleier på Sykepleierskolen Nr. 2 i Moskva. Deretter gjennomførte hun medisinstudiet i Kalinin og ble uteksaminert i 1988. Etter turnustjeneste og spesialisering i øyesykdommer ved regionsykehuset i Balashikha i Moskva-regionen, flyttet hun til Norge, ble spesialist i allmennmedisin og jobbet som fastlege på Husnes i Kvinnherad.

Anna oppdaget at hun hadde en spesiell interesse og et talent for psykiatrifaget, og hun fortsatte derfor med spesialisering i psykiatri på Valen sjukehus og Folgefonn DPS. Som ferdig spesialist og overlege ved Folgefonn DPS ble Anna Chalnova en sentral psykiater i Sunnhordland. I tillegg til å være en sær dyktig generalist, hadde hun ekspertise innen gruppepsykoterapi og spiseforstyrrelser, og var medlem av

Referansegruppe for Nasjonal behandlingstjeneste for transseksualisme. De siste årene jobbet hun som overlege ved Regional avdeling spiseforstyrrelser i Helse Vest og overlege ved Allmenpsykiatrisk poliklinikk ved Betanien sykehus.

I alle sammenhenger fremmet Anna grundighet og høy faglig kvalitet. Hun var uredd og forsvarte med stor integritet god behandling og kloke valg for pasienter, uansett hvor hun jobbet. Det er betegnende at karakteristikken fra øyeavdelingen i Moskva i 1993 kunne vært skrevet når som helst i løpet av hennes yrkesliv: «Gjennom arbeidet viser legen sine kvalifikasjoner og ansvarstagende. Ingen feildiagnoser er notert. Hun nøt alltid respekt fra sine pasienter og kolleger.»

Selv om vi alle har lidd et stort tap ved Annas bortgang, er det de nærmeste som har mistet mest. Anna regnet seg selv først og fremst som et familiemenneske, og samværet med familien var det aller viktigste i livet. Hun ville så gjerne være sammen med dem så lenge som mulig – og var lykkelig over å bli bestemor.

Vi vil alltid huske Anna og ha hennes kloke stemme med oss videre. Vi lyser fred over minnet og takker for alt vi fikk.

På vegne av kolleger ved Valen sjukehus og Folgefonn DPS.

Publisert: 4. september 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0515

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. juli 2026.